

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εβδομήντα Οκτώ

Αποκαλύπτοντας τα Τέσσερα Βδελύγματα: Το Ιστορικό Παράλληλο της Αποστασίας στον Λαοδικειακό Αντβεντισμό

Jeff Pippenger
2024-02-11

Η ιστορία των Αμορραίων χρησιμοποιείται για να καταδείξει τον χρόνο κατά τον οποίο εκτελείται η οργή του Θεού εναντίον του Λαοδικειανού Αντβεντισμού. Η αδελφή Ουάιτ επισημαίνει ότι ο χρόνος του Θεού για την εκτέλεση της τιμωρίας Του είναι ο ίδιος κατά τις έσχατες ημέρες, όταν σφραγίζονται οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, όπως ήταν όταν ο Θεός επέφερε την οργή Του επί των Αμορραίων. Δηλώνει: «Μολονότι» το έθνος των Αμορραίων «ήταν περιβλεπτο εξαιτίας της ειδωλολατρίας και της διαφθοράς του, δεν είχε ακόμη γεμίσει το ποτήρι της ανομίας του... Ο σπλαχνικός Δημιουργός ήταν πρόθυμος να ανεχθεί την ανομία τους έως την τέταρτη γενεά. Έπειτα, αν δεν φαινόταν καμία μεταβολή προς το καλύτερο, οι κρίσεις Του θα έπεφταν επ' αυτούς. Με αλάνθαστη ακρίβεια ο Άπειρος εξακολουθεί ακόμη να τηρεί λογαριασμό με όλα τα έθνη. Ενώ το έλεός Του προσφέρεται με προσκλήσεις προς μετάνοια, αυτός ο λογαριασμός θα παραμένει ανοικτός· αλλά όταν τα ποσά φθάσουν σε ορισμένο μέτρο, το οποίο ο Θεός έχει ορίσει, αρχίζει η διακονία της οργής Του. Ο λογαριασμός κλείνει. Η θεία μακροθυμία παύει.»

Η αδελφή White συσχετίζει σαφώς τη διακονία της οργής του Θεού εναντίον του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, κατά την απεικόνιση του Ιεζεκιήλ περί της σφραγίσεως των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, με την έναρξή της όταν το ποτήριον της ανομίας τους πληρωθεί· και το ποτήριον φθάνει στο πλήρωμά του κατά την τετάρτη γενεά. Όλες αυτές οι πληροφορίες εκτίθενται εντός του πλαισίου του οράματος που άρχισε στο όγδοο κεφάλαιο, το οποίο απεικονίζει τέσσερα κλιμακούμενα βδελύγματα.

Κατόπιν μού είπε: Υιέ ανθρώπου, σήκωσε τώρα τους οφθαλμούς σου προς την οδό του βορρά. Και σήκωσα τους οφθαλμούς μου προς την οδό του βορρά, και ιδού, προς βορράν, στην πύλη του θυσιαστηρίου, αυτή η εικόνα της ζηλοτυπίας στην είσοδο. Και μου είπε ακόμη: Υιέ ανθρώπου, βλέπεις τι κάνουν; τις μεγάλες βδελυγμίες που ο οίκος του Ισραήλ διαπράττει εδώ, ώστε να απομακρυνθώ από το αγιαστήριό μου; Αλλά στρέψεσαι πάλι, και θα δεις μεγαλύτερες βδελυγμίες. Και με έφερε στη θύρα της αυλής· και όταν κοίταξα, ιδού, μία οπή στον τοίχο. Τότε μου είπε: Υιέ ανθρώπου, σκάψε τώρα στον τοίχο· και όταν έσκαψα στον τοίχο, ιδού, μία θύρα. Και μου είπε: Μπες μέσα και δεξ τις πονηρές βδελυγμίες που κάνουν εδώ. Έτσι μπήκα και είδα· και ιδού, κάθε μορφή ερπόντων και βδελυκτών θηρίων, και όλα τα είδωλα του οίκου του Ισραήλ, ζωγραφισμένα ολόγυρα επάνω στον τοίχο. Και στέκονταν ενώπιόν τους εβδομήντα άνδρες από τους πρεσβυτέρους του οίκου του Ισραήλ, και στη μέση τους στεκόταν ο Ιααζανίας, ο υιός του Σαφάν, με τον καθένα να κρατεί το θυμιατήριό του στο χέρι του· και ένα πυκνό νέφος θυμιάματος ανέβαινε επάνω. Τότε μου είπε: Υιέ ανθρώπου, είδες τι κάνουν στο σκοτάδι οι πρεσβύτεροι του οίκου του Ισραήλ, ο καθένας στα ιδιαίτερα διαμερίσματα των

εικόνων του; Διότι λέγουν: Ο Κύριος δεν μας βλέπει· ο Κύριος εγκατέλειψε τη γη. Και μου είπε επίσης: Στρέψου πάλι, και θα δεις μεγαλύτερες βδελυγμίες που κάνουν. Τότε με έφερε στη θύρα της πύλης του οίκου του Κυρίου, που ήταν προς βορράν· και ιδού, εκεί κάθονταν γυναίκες που έκλαιγαν για τον Θαμμούζ.

Και εἶπεν πρὸς με· Εἶδες τοῦτο, υἱὲ ἀνθρώπου; στρέψον σε ἔτι πάλιν, καὶ θέλεις ἰδεῖ βδελύγματα μείζονα τούτων. Καὶ με εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἰδοῦ, ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου, ἀνὰ μέσον τοῦ προπύλου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἦσαν περὶ εἴκοσι πέντε ἄνδρες, ἔχοντες τὰ νῶτα αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν πρὸς ἀνατολάς· καὶ προσεκύνουν τὸν ἥλιον πρὸς ἀνατολάς. Καὶ εἶπέν πρὸς με· Εἶδες τοῦτο, υἱὲ ἀνθρώπου; Μικρὸν εἶναι τοῦτο εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, τὸ νὰ πράττωσι τὰ βδελύγματα ἃ πράττουσιν ἐνταῦθα; διότι ἐγέμισαν τὴν γῆν βίας, καὶ ἐπέστρεψαν πάλιν διὰ νὰ με παροργίσωσι· καὶ ἰδοῦ, θέτουσι τὸν κλάδον εἰς τὴν ῥίνα αὐτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ θέλω ἐνεργῆσαι ἐν θυμῷ· ὁ ὀφθαλμὸς μου δὲν θέλει φεισθῆ, οὐδὲ θέλω ἐλεῆσαι· καὶ ἐὰν κρᾶξωσιν εἰς τὰ ὦτά μου μετὰ φωνῆς μεγάλης, πάλιν δὲν θέλω εἰσακούσει αὐτῶν. Ἰεζεκιήλ 8:5–18.

Αφού στον Ιεζεκιήλ δείχθηκε πρώτα το βδέλυγμα της εγκαταστάσεως του ειδώλου της ζηλοτυπίας στην είσοδο της πύλης του θυσιαστηρίου, πληροφορεῖται ὅτι θα του δειχθούν ἀκόμη μεγαλύτερα βδελύγματα ἀπὸ το εἶδωλο της ζηλοτυπίας. Το δεύτερο βδέλυγμα παριστάνεται ἀπὸ τα μυστικά διαμερίσματα, ὅπου η ηγεσία, παρασταθείσα ὡς οἱ πρεσβύτεροι ἄνδρες, προσφέρει προσευχή, παρασταθείσα ὡς θυμίαμα, καὶ διακηρύσσει ὅτι ὁ Κύριος εγκατέλειψε τη γη καὶ δεν τους βλέπει. Πλὴν ὁμως, ὁ Ιεζεκιήλ πληροφορεῖται ὅτι θα δει ἀκόμη μεγαλύτερα βδελύγματα ἀπὸ αυτά.

Το τρίτο βδέλυγμα παριστάνεται ἀπὸ «γυναῖκες θρηνούσες για τον Θαμμούζ», ἀλλὰ ὑπάρχει ἀκόμη μεγαλύτερο βδέλυγμα ἀπὸ αὐτό, διότι το τέταρτο βδέλυγμα προσδιορίζει ηγεσία εἴκοσι πέντε ἀνδρῶν που προσκυνοῦν τὸν ἥλιο, ἔχοντας τα νῶτα στραμμένα πρὸς τὸν ναό.

Στο τέταρτο βδέλυγμα διατυπώνεται ἡ διακήρυξη ὅτι «οἱ πρεσβύτεροι», «ἐγέμισαν τὴν γῆν ἀπὸ ἀνομίαν, καὶ ἐπέστρεψαν τοῦ παροργίσει με· καὶ ἰδοῦ, βάζουσι τὸν κλάδον εἰς τὴν ῥίνα αὐτῶν». Ἡ «ἡμέρα τοῦ παροργισμού» εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἀρχίζει ἡ διακονία τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, καθὼς συνέβη με τὸν ἀρχαῖο Ἰσραήλ ὅταν ἀπέρριψαν τὸ μῆνυμα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τοῦ Χάλεβ σχετικὰ με τὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Ἡ ἀπόρριψη τοῦ μηνύματος τῆς σφραγίσεως σηματοδοτεῖ τὸ σημεῖο κατὰ τὸ ὁποῖο τὸ ποτήριον τῆς ἀνομίας για τὴν Ἱερουσαλήμ ἔχει πληρωθεῖ. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ καὶ ὁ Χάλεβ ἀντιπροσωπεύουν τὴ μικρὴ ομάδα, ἡ ὁποία εἶναι οἱ ὀλίγοι πιστοὶ που στεναάζουν καὶ βοοῦν ἐξαιτίας τῶν βδελυγμάτων μέσα στην ἐκκλησία καὶ μέσα στη γη.

Τότε ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ααρὼν ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ πλήθους τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ, καὶ ὁ Χάλεβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή, ἀπὸ ἐκείνους που κατεσκόπευσαν τὴ γη, διέσχισαν τὰ ἱμάτιά τους· καὶ μίλησαν πρὸς ὅλη τὴ σύναξη τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, λέγοντας: Ἡ γη, τὴν ὁποία διεπεράσαμε για να κατασκοπεύσουμε, εἶναι γη υπερβολικὰ ἀγαθὴ. Ἐὰν ὁ Κύριος εὐαρεστεῖται σε ἐμᾶς, τότε θα μας εἰσαγάγει σε αὐτὴ τὴ γη καὶ θα μας τὴ δώσει, γη ρέουσα γάλα καὶ μέλι. Μόνον μὴ ἀποστατεῖτε ἐναντίον τοῦ Κυρίου, οὔτε να φοβηθεῖτε τὸν λαὸ τῆς γῆς· διότι εἶναι ἄρτος για ἐμᾶς· ἡ σκέπη τους ἔχει ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ ἐπάνω τους, καὶ ὁ Κύριος εἶναι μεθ' ἡμῶν· μὴ τους φοβάστε. Ὅλη ὁμως ἡ συναγωγὴ εἶπε να τους λιθοβολήσουν με λίθους. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφάνη στη σκηνὴ τοῦ

μαρτυρίου ενώπιον όλων των υιών Ισραήλ. Και είτε ο Κύριος προς τον Μωυσή: Έως πότε θα με παροργίζει αυτός ο λαός; και έως πότε δεν θα με πιστεύουν, παρά τα σημεία τα οποία έδειξα ανάμεσά τους; Θα τους πατάξω με λοιμό και θα τους αποκληρώσω, και από εσένα θα κάμω έθνος μεγαλύτερο και ισχυρότερο από αυτούς. Αριθμοί 14:5–12.

Η «πρόκληση» που προκλήθηκε από τους στασιαστές στους Αριθμούς, καθώς και στον Ιεζεκιήλ, βασίζεται στην άρνηση του στασιαστή να αναγνωρίσει τα «σημεία» που έχουν φανερωθεί. Τα «σημεία» που απορρίφθηκαν στον καιρό του Μωυσή ήταν τα «σημεία» που προτυποποιούσαν τη φανέρωση της δύναμης του Θεού στην ιστορία των Μιλλεριτών. Ο αρχαίος Ισραήλ προκάλεσε τον Θεό απορρίπτοντας τα «σημεία» της φανέρωσης της δύναμής Του στη θεμελιώδη ιστορία του. Κατά τον καιρό της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ο σύγχρονος Ισραήλ επίσης απορρίπτει (στρέφει τα νότα του προς) αυτήν ακριβώς τη θεμελιώδη ιστορία, η οποία επρόκειτο να είναι το «σημείο» που θα τους επέτρεπε να «αναγνωρίσουν» την επανάληψη της ιστορίας της Κραυγής του Μεσονυκτίου, η οποία επαναλαμβάνεται στις έσχατες ημέρες.

Ο Θεός επιτρέπει στους αποστάτες να δουν την επανάληψη της εκδήλωσης της δύναμης του Θεού, διότι η επανάληψη της εκδήλωσης της δύναμης του Θεού δεν ήταν μόνο η όψιμη βροχή, αλλά και η αλήθεια που θα τους είχε σώσει, αν ήταν μεταξύ εκείνων που αγάπησαν την αλήθεια.

Η ταύτιση των τεσσάρων βδελυγμάτων του όγδοου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ ως συμβόλων των τεσσάρων γενεών του Λαοδικειανού Αντβεντισμού αποτελεί μέρος του μηνύματος που αποσφραγίζεται από τον Λέοντα της φυλής του Ιούδα στις έσχατες ημέρες. Η πρώτη γενεά άρχισε με την αποστασία του 1863, και είκοσι πέντε έτη αργότερα, το 1888, ήλθε η αποστασία που σηματοδότησε την αρχή της δευτέρας γενεάς με το σύμβολο των κρυφών θαλάμων. Τριάντα ένα έτη αργότερα, το 1919, η έκδοση του βιβλίου του W. W. Prescott με τίτλο, *The Doctrine of Christ*, σηματοδότησε την αρχή της τρίτης γενεάς, την οποία ο Ιεζεκιήλ είχε παραστήσει ως γυναίκες θρηνούσες για τον Θαμμούζ. Τριάντα οκτώ έτη έπειτα από αυτό, το 1957, με την έκδοση του βιβλίου, *Questions on Doctrine*, ήλθε η τετάρτη γενεά, η οποία προσδιορίζει τον καιρό κατά τον οποίο οι αποστάτες θα στραφούν εναντίον του σφραγιστικού μηνύματος που ανατέλλει από την ανατολή και θα προσκυνήσουν τον ήλιο.

Θα αρχίσουμε να εξετάζουμε τη δεύτερη γενεά της ανταρσίας του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, η οποία έφθασε στη Γενική Συνδιάσκεψη της Μινεάπολης το 1888. Είναι σημαντικό να ενθυμούμαστε ότι και τα τέσσερα βδελύγματα του Ιεζεκιήλ λαμβάνουν χώρα στην Ιερουσαλήμ· αν και αντιπροσωπεύουν μια προϊούσα ιστορία ανταρσίας, αναφέρονται πάντοτε στην ανταρσία που εκδηλώνεται εντός της πόλεως, η οποία αντιπροσωπεύει τον Λαοδικειανό Αντβεντισμό στις έσχατες ημέρες.

«Ως ένα από τα σημεία της καταστροφής της Ιερουσαλήμ, ο Χριστός είχε πει: “Πολλοί ψευδοπροφήται θά έγερθοῦν καὶ θά πλανήσουν πολλούς.” Ψευδοπροφήτες πράγματι έγέρθηκαν, πλανώντας τον λαό και οδηγώντας μεγάλα πλήθη στην έρημο. Μάγοι και γόητες, ισχυριζόμενοι θαυματουργική δύναμη, έσυραν τον λαό πίσω τους στις ορεινές ερημιές. Αλλά αυτή η προφητεία ελέχθη και για τις έσχατες ημέρες. Το σημείο αυτό δίδεται ως σημείο της Δευτέρας Παρουσίας. Ακόμη και τώρα ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες επιτελούν σημεία και τέρατα για να αποπλανήσουν τους μαθητές Του. Δεν ακούμε τη κραυγή: “Ιδοῦ, εἶναι στήν

έρημο»; Δεν έχουν εξέλθει χιλιάδες στην έρημο, ελπίζοντας να βρουν τον Χριστό; Και από χιλιάδες συνάξεις, όπου άνθρωποι διατείνονται ότι έχουν επικοινωνία με πνεύματα νεκρών, δεν ακούγεται τώρα η πρόσκληση: “Ίδου, εἶναι στὰ ταμεῖα”; Αυτός είναι ακριβώς ο ισχυρισμός που προβάλλει ο πνευματισμός. Αλλά τι λέγει ο Χριστός; “Μὴ τὸ πιστεύσητε. Διότι ὡσπερ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως θὰ εἶναι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.”» Η Ζωή του Χριστού, σ. 631.

Τα κρυφά δωμάτια αποτελούν σύμβολο του πνευματισμού, και το δεύτερο βδέλυγμα του ογδόου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ λαμβάνει χώρα μέσα στον ναό, όπου επίγειες εικόνες είχαν κρυφά αναρτηθεί στους τοίχους.

Και εισήλθα και είδα· και ιδού, κάθε μορφή ερπόντων και βδελυκτών θηρίων, και όλα τα είδωλα του οίκου του Ισραήλ, ήσαν απεικονισμένα επάνω στον τοίχο ολόγυρα. Και στέκονταν ενώπιόν τους εβδομήντα άνδρες από τους πρεσβυτέρους του οίκου του Ισραήλ, και στο μέσον αυτών στεκόταν ο Ιααζανίας, ο υιός του Σαφάν, με τον θυμιατήρα του καθενός στο χέρι του· και ανέβαινε πυκνό νέφος θυμιάματος. Τότε μου είπε, Υιέ ανθρώπου, είδες τι πράττουν στο σκοτάδι οι πρεσβύτεροι του οίκου του Ισραήλ, ο καθένας στους θαλάμους των απεικονίσεών του; διότι λέγουν, Ο Κύριος δεν μας βλέπει· ο Κύριος εγκατέλειψε τη γη. Ιεζεκιήλ 8:10–12.

Ο Ιεζεκιήλ βλέπει «τα είδωλα του οίκου του Ισραήλ, αποτυπωμένα επάνω στους τοίχους» του αγιαστηρίου, αλλά του λέγεται σαφώς ότι αυτή η αποστασία λαμβάνει χώρα και μέσα στους «θαλάμους των εικόνων» καθενός από τους πρεσβυτέρους. Η αποστασία μέσα στον κυριολεκτικό ναό προσδιορίζει την αποστασία μέσα στον ανθρώπινο ναό.

«Καθαρίζοντας τον ναό από τους αγοραστές και τους πωλητές του κόσμου, ο Ιησούς διακήρυξε την αποστολή Του να καθαρίσει την καρδιά από τη μόλυνση της αμαρτίας,—από τις γήινες επιθυμίες, τις εγωιστικές επιθυμίες, τις πονηρές συνήθειες, που διαφθείρουν την ψυχή. Παρατίθεται το Μαλαχίας 3:1–3.» Η Ζωή του Χριστού, 161.

Το δεύτερο βδέλυγμα αντιπροσώπευε μια εκδήλωση πονηρίας τόσο μέσα στην εκκλησία όσο και μέσα στις διάνοιες των πρεσβυτέρων, οι οποίοι έπρεπε να είναι οι φύλακες της εκκλησίας. Η πονηρία που εκδηλώθηκε εκεί είναι η πονηρία του πνευματισμού. Στις ημέρες του Νόε, όταν κάθε επιπόνηση των καρδιών των ανθρώπων ήταν πονηρή, οι προ του κατακλυσμού άνθρωποι είχαν γεμίσει το ποτήρι της ανομίας τους.

Και είδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐπληθύνθη ἡ κακία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅτι πᾶς λογισμὸς τῶν διανοιῶν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἦτο μόνον κακία πάσας τὰς ἡμέρας. Γένεσις 6:5.

Η δεύτερη γενεά προσδιορίζει πότε ο πνευματισμός εισήλθε τόσο στους ηγέτες της Ιερουσαλήμ όσο και στην εταιρική δομή του Λαοδικειανού Αντβεντισμού. Εκείνο που οι «πρεσβύτεροι του οίκου Ισραήλ» έκαναν «εν τῷ σκότειν», «εν» τοῖς «ταμείοις των» των «εικόνων», καταδεικνύει ὅτι «πάσα επιπόνησις των διαλογισμῶν» των καρδιῶν τους «ἦτο μόνον κακία». Η αδελφή White είναι σαφής ὅτι η καταστροφή της Ιερουσαλήμ αντιπροσωπεύει το τέλος του κόσμου, και η μαρτυρία του κατακλυσμού κατά την εποχή του Νόε επίσης αντιπροσωπεύει το τέλος του κόσμου. Στις έσχατες ημέρες, ὅσοι αρνούνται να αγιαστούν διά της αληθείας καταλαμβάνονται από τον πνευματισμό, ὅπως παριστάνεται από το δεύτερο βδέλυγμα του ογδόου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ.

Το δεύτερο βδέλυγμα του Ιεζεκιήλ αντιπροσωπεύει την αποστασία που έφθασε το 1888 και γίνεται το σύμβολο της δεύτερης γενεάς· αλλά, περισσότερο από αυτό, το 1888, και όλα όσα αυτό αντιπροσωπεύει ή από τα οποία αντιπροσωπεύεται, επαναλήφθηκαν στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Η Αδελφή Ουάιτ προσδιορίζει συγκεκριμένα ότι το 1888 κατήλθε ο ισχυρός άγγελος της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ, και επομένως η ιστορία αυτή αντιπροσωπεύει τον καιρό κατά τον οποίο τα μεγάλα οικοδομήματα της Νέας Υόρκης επρόκειτο να καταρριφθούν με ένα άγγιγμα από τον Θεό, και η Αποκάλυψις δεκαοκτώ, εδάφια ένα έως τρία, επρόκειτο να εκπληρωθεί.

«Μια απροθυμία να εγκαταλείψουν προειλημμένες γνώμες και να αποδεχθούν αυτή την αλήθεια βρισκόταν στη βάση μεγάλου μέρους της αντιθέσεως που εκδηλώθηκε στη Μινεάπολη εναντίον του μηνύματος του Κυρίου μέσω των Αδελφών Waggoner και Jones. Διεγείροντας εκείνη την αντίθεση, ο Σατανάς κατόρθωσε να αποκλείσει από τον λαό μας, σε μεγάλο βαθμό, την ιδιαίτερη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, την οποία ο Θεός ποθούσε να τους μεταδώσει. Ο εχθρός τους εμπόδισε να αποκτήσουν εκείνη την αποτελεσματικότητα που θα μπορούσε να είναι δική τους στη μεταφορά της αλήθειας στον κόσμο, όπως την κήρυξαν οι απόστολοι μετά την ημέρα της Πεντηκοστής. Το φως που πρόκειται να φωτίσει ολόκληρη τη γη με τη δόξα του αντιστάθηκε, και με την ενέργεια των ιδίων των αδελφών μας έχει, σε μεγάλο βαθμό, κρατηθεί μακριά από τον κόσμο.» Selected Messages, βιβλίο 1, 235.

Η ιστορία του 1888 παρείχε το παράδειγμα της απόρριψης του μηνύματος της όψιμης βροχής, το οποίο έφθασε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Το 1888 είναι σύμβολο της δεύτερης γενεάς του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, η οποία παριστάνεται από το δεύτερο βδέλυγμα του Ιεζεκιήλ, και η εκεί ιστορία προσδιορίζει μια αποστασία που προτυπώθηκε από τους εβδομήκοντα πρεσβυτέρους στον Ιεζεκιήλ. Η αποστασία τους αντιπροσώπευε πνευματισμό και παραλλήλιζε την πλήρωση του ποτηρίου του δοκιμαστικού χρόνου κατά τις ημέρες του Νώε. Η απόρριψη του μηνύματος απεικόνισε την απόρριψη, εκ μέρους της ηγεσίας, του μηνύματος της όψιμης βροχής, το οποίο επρόκειτο να προσδιορίσει την άφιξη του τρίτου Ουαί του Ισλάμ.

«Η όψιμη βροχή πρόκειται να πέσει επάνω στον λαό του Θεού. Ένας ισχυρός άγγελος πρόκειται να καταβεί από τον ουρανό, και ολόκληρη η γη να φωτισθεί από τη δόξα του.» Review and Herald, 21 Απριλίου 1891.

Η ηγεσία που το 1888 απέρριψε το μήνυμα προτύπωσε την απόρριψη του μηνύματος του Ισλάμ στις 11 Σεπτεμβρίου 2001· όμως ο Θεός προτίθεται να επιφέρει μια εκδήλωση δυνάμεως, την οποία εκείνοι οι ηγέτες θα γίνουν μάρτυρες ως μέρος της κρίσεώς Του επάνω τους. Η εκδήλωση της δυνάμεως της όψιμης βροχής λαμβάνει χώρα στο τέλος της περιόδου της σφραγίσεως. Άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, αλλά φθάνει στο αποκορύφωμά της στο τέλος των τριάμισι ημερών της Αποκαλύψεως ένδεκα, όταν καταφθάνει ο «μεγάλος σεισμός».

Το μήνυμα του 1888 ήταν το μήνυμα προς τη Λαοδικεία, η τελευταία κλήση προς έναν λαό που είχε εκλεγεί προηγουμένως και ο οποίος τότε βρισκόταν στη διαδικασία να παραμερισθεί.

«Το μήνυμα που μας δόθηκε από τους Α. Τ. Jones και Ε. J. Waggoner είναι το μήνυμα του Θεού προς την εκκλησία της Λαοδικείας, και αλίμονο σε όποιον ομολογεί ότι πιστεύει την αλήθεια και όμως δεν αντανakλά προς τους άλλους τις θεόδοτες ακτίνες.» The 1888 Materials,

1053.

Το μήνυμα του 1888 αντιπροσώπευε το μήνυμα που προσδιόριζε ότι, όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης καταδαφίζονταν στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, έπρεπε να δοθεί η ευθεία μαρτυρία προς την εκκλησία της Λαοδικείας, και η ευθεία μαρτυρία είναι το μήνυμα του Ισλάμ του τρίτου Ουαί, το οποίο, όταν εμφυσηθεί επάνω σε έναν αποστάτη λαό, έχει τη δύναμη να τον επαναφέρει στη ζωή ως ισχυρό στράτευμα.

«Πρέπει να δοθεί ευθεία μαρτυρία προς τις εκκλησίες και τα ιδρύματά μας, για να αφυπνιστούν οι κοιμώμενοι.»

«Όταν ο λόγος του Κυρίου πιστεύεται και υπακούεται, θα πραγματοποιείται σταθερή πρόοδος. Ας δούμε τώρα τη μεγάλη μας ανάγκη. Ο Κύριος δεν μπορεί να μας χρησιμοποιήσει, έως ότου εμφυσηθεί ζωή στα ξηρά οστά. Άκουσα να λέγονται τα εξής λόγια: “Χωρίς τη βαθιά κίνηση του Πνεύματος του Θεού επάνω στην καρδιά, χωρίς τη ζωοποιό επιρροή του, η αλήθεια γίνεται νεκρό γράμμα.”» Review and Herald, November 18, 1902.

Το 1888 σηματοδοτεί την αρχή της δεύτερης γενεάς του Αντβεντισμού, αλλά παρέχει επίσης και μία γραμμή προφητείας που εναρμονίζεται με τις έσχατες ημέρες. Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 ο Θεός οδήγησε τον λαό που επέλεξε να αποδεχθεί ότι η επίθεση του Ισλάμ κατά του θηρίου της γης αποτελούσε εκπλήρωση προφητείας πίσω στις παλαιές οδούς. Ο λαός του Θεού είχε ανάγκη να επιστρέψει στα κοσμήματα του Ουίλλιαμ Μίλλερ και να διδαχθεί τις θεμελιώδεις αλήθειες, οι οποίες περιελάμβαναν την εκπλήρωση του πρώτου και του δευτέρου Ουαί, που με τη σειρά τους εδραίωσαν την έλευση του τρίτου Ουαί εκείνον τον καιρό. Αφού εκείνοι οι άνθρωποι επέστρεψαν σε εκείνες τις παλαιές οδούς, οδηγήθηκαν να διακρίνουν την ιερότητα των δύο πινάκων του Αββακούμ.

Η ανταρσία του 1863 εναντίον των δύο πινάκων του Αββακούμ, οι οποίοι είναι τα κοσμήματα του Μίλλερ και επίσης τα θεμέλια του Αντβεντισμού, προεικόνισε μια ανταρσία που επαναλήφθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001· διότι για μία ακόμη φορά η ηγεσία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού έλαβε την ευκαιρία να υποστηρίξει τα κοσμήματα του Μίλλερ ή να τα απορρίψει. Και οι τέσσερις γενεές του Αντβεντισμού που αντιπροσωπεύονται στον Ιεζεκιήλ οκτώ αντιπροσωπεύουν επίσης την ανταρσία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού στις 11 Σεπτεμβρίου 2001.

Θα συνεχίσουμε να προσδιορίζουμε τη δεύτερη γενεά του Λαοδικειανού Αντβεντισμού στο επόμενο άρθρο.

«Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο με αισθήματα ικανά να εναγκαλισθούν τις αιώνιες πραγματικότητες. Τα αισθήματα αυτά έπρεπε να διατηρούνται καθαρά και άγια, ελεύθερα από κάθε γήινο στοιχείο. Αλλά οι άνθρωποι έχουν χάσει την αιωνιότητα από τους υπολογισμούς τους. Ο Θεός, το Άλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος, Εκείνος που κρατεί στην εξουσία Του το πεπρωμένο κάθε ψυχής, έχει λησμονηθεί. Νομίζοντας ότι είναι ισχυροί στη γνώση, οι άνθρωποι έχουν κατεβιβάσει τον εαυτό τους στο κατώτατο επίπεδο ενώπιον του Θεού.»

«Ο νους του ανθρώπου έχει καταστεί γήινος. Αντί να αποκαλύπτει την εντύπωση της θεότητας, αποκαλύπτει την εντύπωση της ανθρωπότητας. Στα ενδότερά του διακρίνονται οι

παραστάσεις της γης. Οι εξευτελιστικές πρακτικές που επικρατούσαν στις ημέρες του Νόε, θέτοντας τους κατοίκους εκείνης της εποχής πέρα από κάθε ελπίδα σωτηρίας, παρατηρούνται σήμερα». Signs of the Times, 18 Δεκεμβρίου 1901.